

TAŽÁNA
KOŘENKOVÁ

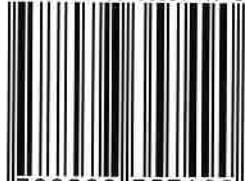
ŽDÍREČKA ZOO

Co to dupe,
běhá v lese,
co se sluní
na pasece

ISBN 978-80-88357-49-0

9 788088 357490

VYDAVATELSTVÍ
MILOSLAV KRIST

ArtKrist

PLZEŇ

STŘEDNÍ ŠKOLA OSELCE – TRADICE A KRÁSA ŘEMESLA

Střední škola v Oselcích má již více než šedesátiletou tradici. Zpočátku se zde chlapci učili na koláře, kováře a podkováře, v současné době je nabídka oborů rozmanitější. Učební obory jsou přizpůsobeny potřebám dnešní výroby a byly doplněny čtyřletými studijními obory zakončené maturitní zkouškou.

Většina fotografií v této knize prezentuje práce studentů studijních oborů:

**Uměleckořemeslné
zpracování dřeva
– práce truhlářské (UZD)**

**Uměleckořemeslné
zpracování kovu
– práce kovářské
a zámečnické (UZK)**

Na pravé straně vidíme ukázky pracovních kreseb studentů školy z předmětu Kreslení a modelování.

Poděkování autorky tvůrcům

ZOO Ždírec mě okouzila nejen krásným prostředím, ale hlavně výtvarným pojetím zde představených obyvatel ze dřeva a z kovu. Co hodin, přemýšlení a hlavně šikovnosti výtvarníka bylo zapotřebí ke zhotovení jakéhokoli tvora. Tolik představivosti, aby i dítě na první pohled poznalo, že se dívá na mravence, psího kamaráda, divočáka nebo jelena. Vždyť i ta moucha na kameni je připravena jen vzletnout. Je jedno, zda bylo v ruce dláto, nůž, nebo kladivo s kovadlinou, je to umělecké dílo a nezbyvá než poděkovat Střední škole v Oselcích, která tyto umělce profesi a krásnému nazírání na svět naučila. Poděkovat také za to, že dokáže v mladých lidech vzbudit touhu tvořit a obohatit náš život o tolik krásných i poučných věcí! Děkuji všem, kdo se s námi podělili o to, co dokázali svou tvůrčí myslí i šikovnými rukama vytvořit.

**SEZNAM AUTORŮ SE STÁLE ROZŠIŘUJE, ZDE UVÁDÍME
NĚKOLIK Z NICH, KTERÍ STÁLI U ZRODU ŽDÍRECKÉ ZOO:**

DUDA Daniel
DUTKA Milan
FOUS Štěpán

HRBÁČEK Vladimír
HUBENÝ Pavel
KADLEC Tomáš

KUBÁT Milan
MAREK Lukáš
NOVOTNÝ Josef

STRAŠEK Martin
ŠUSTR Martin
ŠVARC Tomáš

JANOČKO Jiří – arborista a řezbář

VÍTÁME VÁS!

*Ano, ano, už jste tady, jelen vítá vás,
nad ním hnízdo sokolí, ohlídá si nás.
Můžeme tu skákat, běhat, nikdo se nás nebojí,
pohládit si všechno kolem, i to hnízdo sokolí.
Nikde žádná cedulička „Nekrmte nám zvířata!“
Vždyť jsou z dřeva vyřezána, nebo z kovu ukuta.*

ŽDÍRECKÁ ZOO

Co to dupe, běhá v lese, co se sluní na pasece

Už jste si někdy pohladili jelena, či poškrabali divočáka za ušima? Určitě málokdo z nás. No vidíte a na úpatí Bukové hory nad obcí Ždírec, v chráněné krajinné oblasti Chejlava, se vám může toto přání splnit. Díky nadšení místních tatínků, kteří se rozhodli vybudovat pro děti neobvyklou zoologickou zahradu, kde je představena fauna okolních lesů. Obyvatelé ZOO jsou vyřezáni ze dřeva, ukováni z kovu a trpělivě na vás čekají. Jsou zde i ukázky druhů lesní půdy, duté kmeny, kde dotykem vsunuté ruky zjistíte, jakého obyvatele dutina ukrývá. Zvířátka jsou zhotovena zručnými rukama uměleckých kovářů a řezbářů, kteří se nedaleko odtud vyučili ve střední škole řemesel v Oselcích.

Buková hora se zvedá mezi Blovicemi a Nepomukem. Na jejích svazích, jižně od Blovic, se rozkládá rezervace Chejlava o rozloze 26 hektarů. Jedná se o starý bukový les s bohatou hájovou květenou. Převahu má buk lesní, lípa velkolistá, javor klen a doplňuje smrk ztepilý. Právě odlehlost, klid a velká část mokřadů, vytvořily příhodné místo pro hnízdění čápa černého a dalších vzácných obyvatel této krajiny. První zmínka o ochraně porostu nad Ždírcem pochází z roku 1925. Pokrývá severovýchodní svah Bukové hory (651 m n.m.), který se sklání k řece Úslavě. Místy je bukový les prostoupen lesem suťovým, který jako les ochranný zpevňuje kamenité a sypké svahy.

Zde, v místě zvaném Mýt', se nachází ona výjimečná ZOO. Pořad „Toulavá kamera“ v lednu 2018 přinesl její ukázkou. Vyrázilo mi to dech. Ten nápad, ta jiskra a nadšení všech, kteří se do takového projektu pustili. To byla živá voda. Okamžitě jsem si opsala adresu uvedenou v zápatí obrazovky a poslala SMS: „Pokud byste souhlasili, udělala bych pro Vaše obyvatele ZOO říkadla“.

Souhlasili a hned jsem napsala říkadlo pro bobra, netopýra, mravence a lišku. Byla to radost, samo se mi to skládalo a já jen psala. Ano, to bylo ono pravé ořechové – zase si hrát a vrátit se do dětské fantazie, která nemá mezí, kdy je jedno, jaké velikosti je mravenec, hlavně, že ho i dítě pozná a vykřikne: „Jé, mami, tady je mravenec!“

Druhý den jsem pokračovala s divočákem, veverkou a mlokem. Vyřezaná hlava jelena s parožím, ve kterém je umístěné hnízdo je úžasná, ale zatím nevím co psát. Stejně tak kmen stromu, v němž jsou tři obyvatelé – v místech kořenů vykukuje jezevec, na kmeni šplhá veverka a na horní ploše sedí sova. Na větvi jednoho stromu sedí čáp černý. Lavičky pro odpočinek tady nejsou jen obyčejné lavičky, ale jedna je plástev, na které sedí spokojená včelka, druhá má na posedu výra ve skutečné velikosti s roztaženými křídly, další je jakési sofa s opěradly, za kterými je mlok a žabka. Na velkém kameni sedí pavouk, na větvi stromu visí spící netopýr, u rybníčka sedí bobr a liška vykukuje zpoza stromu. Viděla jsem nově vyřezanou a ještě nehotovou vydru, která bude napuštěna oleji a pak lehce nabarvena. Na větvích stromů, jsou vyřezaní ptáci a u nich budky, které jsou pro daný druh vhodné.

Můj kolega Ing. Jiří Holomel v brzkém jaru, kdy ještě nestíní listy a vzduch není naplněn pylovými zrníčky, provedl fotografie obyvatel ZOO. Fotil rukou zkušenu s cílem, aby byl zachován rukopis každého autora a výraz jednotlivých zvířátek. Spolu s panem fotografem se v této knize budeme snažit vám kouzelný svět lesních obyvatel přiblížit. Vydejte se s námi za dobrodružstvím, které se před vámi zatím skrývá.

